

ærede Minister. udtalte fremdeles, at Lovens endelige Vedtagelse vilde afhænge af, at intet af de Endringsforslag, som støttede sig til væsentlige andre Principer end de, som ere nedlagte i det foreliggende Forslag, vilde blive antaget, og at det skulde være en Opfordring for os til at stemme for Lovforslaget, da man maatte have denne Sag ud af Verden. Jeg skal hertil svare, at jeg maa tilstaae, at jeg aldeles ikke vilde sætte nogen Priis paa Lovens endelige Vedtagelse, naar den i Et og Alt skulde blive saaledes, som den er kommen til os fra det andet Thing. Det er ganske sandt, at vi derved til 1ste Juli vilde blive frie for Landstutteriet, og at man derved vil spare de Omkostninger, der ere forbundne dermed, nemlig fortiden 10,000 Rbd. aarlig; men paa den anden Side faae vi jo accurat den samme Udgift til Præmierne, og om jeg derfor end anseer denne indirecte Form for Understøttelsen for bedre end den directe, saa er dette mig dog ikke saa meget om at gjøre, at jeg derfor vilde forlade de Principer, som jeg anseer for de ene rette. Jeg maa derfor sige, at hvis Forslaget blev vedtaget, som det er kommet til os fra det andet Thing, vilde jeg ved 3die Behandling have stemt imod det; men jeg maa dog ogsaa hertil sige, at jeg efter den Indrømmelse, som den ærede Minister har gjort, troer, at vor Stilling er saaledes, at saafremt Loven, forøvrigt uforandret, men med den Tilføielse, han har omtalt, bliver vedtaget i det Væsentlige, som den er, at vi da maae tage den, hvad dog ingenlunde kan forhindre mig fra at søge at gjøre de Principer, jeg har udtalt i mit Endringsforslag, gjældende. Den ærede Minister udtalte dernæst ogsaa, at man ikke saaledes alene kunde stille sig paa Theoriens Standpunkt, thi det var jo ikke noget nyt Samfund, men et gammelt Samfund. Da denne Indvendning kunde være aldeles berettiget, naar jeg havde foreslaaet, at vi pludselig skulde afflasse det Hele, men det har jeg ikke gjort; jeg er netop gaaet ud fra, at vi vare et gammelt Samfund, at der fra Fortiden forelaae visse Principer, som vi ikke saaledes paa engang kunde bryde med, men jeg fordrer dog ogsaa, at man efterhaanden skal bryde med de Principer, som man anseer for urigtige. Naar det

endelig er udtalt af den høitærede Minister, at Hesteavlens havde en fortrinlig Afkomst til Bestyttelse, vel ikke fordi vi jo nok kunde frembringe gode Heste til Landbruget her i Landet, men fordi Frembringelsen af Luxus- og Rideheste ialtsald er en meget tvivlsom Industri hos os, saa kan jeg ikke sige Andet, end at det maa gaae med denne Industri som med enhver anden, at Forbrugerne af disse Heste maae betale de Priser, der ere nødvendige for, at de kunne faae dem; Forholdet maa efterhaanden forandre sig saaledes her i Landet, at Priserne paa Luxusheste og Rideheste gaae op til et saadant Beløb, at det kan betale sig at opdrætte dem. Den ærede Minister gjorde opmærksom paa, at mit Forslag var correct deri, at jeg forlangte, at Landboforeningerne skulde tilskyde ligesaameget som Statens Bidrag var, men han sagde tillige, at jeg derved netop paa en Maade gjorde mit Forslag illusorisk, i det Mindste i de første Aar, idet man ingenlunde kunde vente, at Landboforeningerne skulde tilskyde 15,000 Rbd. Det er Noget, jeg ikke vil modsig den ærede Minister i; jeg har selv fuldkommen vel seet, hvad der laa i mit Forslag, og ogsaa fuldkommen vel indseet, at de 15,000 Rbd. ikke vilde gaae med, men paa den anden Side troede jeg, at naar der ikke er saa stor Interesse hos dem, der nærmest repræsentere Hestefrembringelse og Hestefrembringelsens Interesser, at de selv vilde give det Halve, kan det ikke nytte det Mindste, at man udgiver Noget; thi saa vil den Sum, man udgiver, ikke blive anvendt saa frugtsomt, at der vil blive nogen god Frugt deraf. Hvad der er bleven udtalt af ærede Medlemmer, skal jeg ikke videre søge at imødegaae. Et Par ærede Medlemmer have udtalt, at mit Forslag ikke støttede sig til den praktiske Erfaring. Jeg skal meget gjerne indrømme, at jeg ikke har praktisk Erfaring i Henseende til Hestefrembringelse, men foruden at det allerede idag af Mænd, der have praktisk Erfaring, er bleven udtalt, at Forslaget dog var praktisk, skal jeg tillade mig at bemærke, at den, der i denne Sag støtter sig til den praktiske Erfaring, sandelig ikke kan gjøre sig gjældende, thi den praktiske Erfaring har blot ledet til, at der aldeles Intet er vundet ved de Maader, hvorpaa man tidligere har stillet sig ligeoverfor Stutte-